

Toelichting op de verordening rechtspositie raadsleden, (raads-)commissieleden en wethouders Midden-Groningen 2018

ALGEMEEN DEEL

Wettelijke regelingen

In de wet en nadere regelgeving zijn alle van belang zijnde onderwerpen geregeld betreffende de rechtspositie van gemeentelijke politieke ambtsdragers. In de Gemeentewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van wethouders, raads- en commissieleden alsmede de financiële voorzieningen moet worden geregeld bij of krachtens de wet (AMvB en ministeriële regeling). Deze nader regeling is vastgelegd in het Rechtspositiebesluit wethouders en het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. In de Regeling rechtspositie wethouders zijn de (onkosten)vergoedingen voor wethouders nog nader uitgewerkt.

De vergoedingen en regelingen voor raads- en commissieleden en wethouders die bij of krachtens de wet (lees Gemeentewet, Rechtspositiebesluit of Regeling) dwingendrechtelijk geregeld zijn, zijn niet opgenomen in deze verordening. Dit betreft de vergoedingen voor:

- de raadsvergoeding voor raadsleden, de commissievergoeding voor commissieleden (voor zover geen sprake is van een verhoogde vergoeding i.v.m. bijzondere deskundigheid of zwaarte van de taak) en de bezoldiging van wethouders;
- de vaste maandelijkse netto onkostenvergoedingen voor raadsleden en wethouders;
- de toelage voor fractievoorzitters, leden van de vertrouwenscommissie als bedoeld in artikel 61 van de Gemeentewet, leden van de rekenkamerfunctie bedoeld in artikel 81oa van de Gemeentewet, dan wel van onderzoekscommissie zoals bedoeld in artikel 115a, derde lid, van de Gemeentewet;
- de toelage van het fractievoorzitterschap;
- de compensatiemaatregelen voor raads- en commissieleden als zij een WW, BWO of arbeidsongeschiktheidsuitkering (WIA / WAO) hebben;
- de gevolgen van de vergoeding / bezoldiging bij overgang naar een lagere klasse in verband met vermindering van aantal inwoners;
- de voorzieningen bij ziekte en dienstongeval;
- de vergoeding voor de waarneming van het voorzitterschap van de gemeenteraad;
- de voorzieningen bij tijdelijk ontslag wegens zwangerschap en bevalling of ziekte;
- de tegemoetkoming in de ziektekosten;
- de voorzieningen voor raadsleden met een fysieke beperking;
- de voorzieningen in verband met bewaken en beveiligen;
- de contributie voor beroepsverenigingen.

Hoofdpijnen gemeentelijke verordening

In artikel 99 van de Gemeentewet is bepaald dat buiten hetgeen bij of krachtens de wet is toegekend, ontvangen de leden van de raad, van een door de raad, het college of de burgemeester ingestelde commissie als zodanig geen andere vergoedingen en tegemoetkomingen ten laste van de gemeente. Het tweede lid van dat artikel voegt daaraan toe dat bij of krachtens de wet dan wel bij verordening van de raad aan raads- en commissieleden voordelen, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen, mogen worden toegekend. Daarvoor is wel de goedkeuring van gedeputeerde staten vereist.

Indien een gemeente besluit om bij verordening voorzieningen voor politieke ambtsdragers te regelen, zijn een aantal regels van belang. In artikel 44 van de Gemeentewet is bepaald dat buiten hetgeen bij of krachtens de wet is toegekend wethouders als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van de gemeente mogen ontvangen. Dit betekent dat de rechtspositionele aanspraken voor zittende wethouders uitsluitend te vinden zijn in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit wethouders, de Regeling rechtspositie wethouders en deze verordening. Gewezen wethouders ontleen hun aanspraak op een ontslaguitkering en pensioen aan de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers.

De arbeidsverhoudingen

Raadsleden en commissieleden zijn niet in dienstbetrekking bij de gemeente. De gemeente is dus niet de werkgever. Dat betekent bijvoorbeeld dat zij voor zover het betreft het raadslidmaatschap niet vallen onder de werknemersverzekeringen zoals de Werkloosheidswet (WW), Ziektewet (ZW) en de Wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen (WIA). Omdat er geen dienstbetrekking met de gemeente is vallen raads- en commissieleden niet onder de Wet op de loonbelasting 1964 maar worden hun inkomsten belast in de Wet inkomstenbelasting 2001. De Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) is niet van toepassing op raads- en commissieleden.

Wethouders zijn ingevolge de Ambtenarenwet als benoemde bestuurders in openbare dienst aangesteld en vallen onder de werking van die wet. Echter de bepalingen over het materiële ambtenarenrecht uit de Ambtenarenwet zijn niet van toepassing op wethouders. De aanstelling in openbare dienst houdt voor de toepassing van de fiscale wetgeving in dat sprake is van een arbeidsverhouding die als dienstbetrekking wordt aangemerkt. Dit betekent dat wethouders direct onder de werking van de Wet op de loonbelasting 1964 vallen. Toch vallen wethouders niet onder de werking van werknemersverzekeringen, zoals de Werkloosheidswet (WW), Ziektewet (ZW) en Wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen (WIA). In plaats daarvan voorziet de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa). De werkloosheidsuitkering na aftreden, invaliditeitsuitkering, pensioenopbouw en het (aanvullende) ouderdoms- en nabestaandenpensioen zijn voor wethouders geregeld in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa).

De loon- en inkomstenbelasting

Raadsleden en commissieleden kunnen voor de loon- en inkomstenbelasting kiezen uit twee mogelijkheden. Er kan gekozen worden voor de fiscale standaardpositie, waarbij men zelf verantwoordelijk is voor de ontvangsten en uitgaven. De andere optie is de Opting-in-regeling waarbij de gemeente loonheffing inhoudt, waardoor het lid zelf geen administratie hoeft bij te houden.

Fiscale standaardpositie

Bij de standaardregeling geldt voor het raads- of commissielid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het (gedeeltelijke) winstregime van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoorden als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen.

Raadsleden die gekozen hebben voor de standaardregeling dienen de netto-onkostenvergoeding te verantwoorden in de inkomstenbelasting, tenzij zij aan de hand van bewijsmateriaal aan kunnen tonen dat de vergoeding is besteed aan onkosten voortvloeiend uit het raadslidmaatschap. Raadsleden die gekozen hebben voor de standaardregeling kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke

beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbare resultaat). Het bruteren van vergoedingen is niet langer van toepassing op raads- en commissieleden die hebben gekozen voor de standaardregeling. Voor raadsleden die hebben gekozen voor de standaardregeling is de werkkostenregeling immers niet van toepassing.

De gemeente dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een opgave IB-47. Omdat raads- en commissieleden op persoonlijke titel worden gekozen, zijn zij niet aan te merken als (fiscaal) ondernemer. Er hoeft dan ook geen VAR-verklaring / Modelovereenkomst ZZP overgelegd te worden aan de gemeente.

Opting-in-regeling

Raadsleden kunnen opteren voor de loonbelasting. Het raadslid kan met de gemeente overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de 'opting-in-regeling' genoemd. Het raadslid hoeft in dat geval zelf geen administratie bij te houden. De Belastingdienst accepteert inmiddels ook van commissieleden de toepassing van de opting-in-regeling.

De administratie van de gemeente is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden de gemeente en het raadslid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingstelsel, dan draagt de gemeente de ingehouden loonheffing van de raadsvergoeding af aan de Belastingdienst. Omdat een raadslid geen werknemer in de formele zin van het woord is, valt hij zoals gezegd vanwege het raadslidmaatschap niet onder de sociale zekerheidswetgeving. Om die reden worden over de raadsvergoeding ook geen premies sociale zekerheid ingehouden.

Eenmalige keuze per zittingsperiode

De keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting kan voor het raadslid financieel ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren, maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1. Begripsbepalingen

Artikel 2. Vergoeding voor de werkzaamheden van raadsleden

De hoogte van de raadsvergoeding is imperatief bepaald op een vast bedrag per inwonersklasse overeenkomstig het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden (zie tabel I van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden). Het bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden wordt jaarlijks per 1 januari geïndexeerd aan de hand van het indexcijfer Cao lonen overheid. Hiervoor is in de gemeente geen nadere besluitvorming nodig.

Raadsleden die een WAO of WIA-uitkering ontvangen, kunnen verzoeken hun raadsvergoeding te verlagen. Daardoor kan het nadeel van indeling in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse worden voorkomen. Deze mogelijkheid is opgenomen in artikel 12, derde lid, van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. Raadsleden die een WW- of een BWOO uitkering ontvangen en als gevolg van het ontvangen van een raadsvergoeding worden gekort op hun WW- of BWOO uitkering kunnen voor het bedrag van de korting door de gemeente worden gecompenseerd. Dit is geregeld in artikel 12, eerste en tweede lid van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

Artikel 3. Vergoeding

De hoogte van het presentiegeld voor leden van gemeentelijke commissies die zijn ingesteld op basis van artikel 82 t/m 84 van de Gemeentewet zijn imperatief bepaald op een vast bedrag per inwonersklasse (zie tabel IV van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden). Op grond van artikel 96 Gemeentewet moet de raad bij verordening de vergoeding vaststellen. Lager vaststellen dan het bepaalde vaste bedrag in het Rechtspositiebesluit is niet toegestaan, hoger kan. In dit artikel is bepaald dat de leden van de commissies ingesteld op grond van artikel 82 en 83 Gemeentewet het vaste bedrag als vergoeding ontvangen.

Artikel 4 .Reis- en verblijfkosten

Op grond van artikel 96, eerste lid, van de Gemeentewet kan voor commissieleden, voor zover ze geen raadslid zijn, een vergoeding van reis- en verblijfkosten voor reizen binnen het grondgebied van de gemeente worden vastgesteld. Deze bepaling is niet van toepassing op raadsleden. Het is dan ook in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet als raadsleden van de gemeente een vergoeding ontvangen voor reizen binnen het grondgebied van de gemeente.

Artikel 97 van de Gemeentewet voorziet voor raads- en commissieleden wel in een vergoeding van de reis- en verblijfkosten voor reizen buiten het grondgebied van de gemeente ter uitvoering van een beslissing van het gemeentebestuur. Onder reizen “buiten de gemeentegrenzen” kunnen ook de buitenlandse dienstreizen worden geschaard. De naar redelijkheid gemaakte reis- en verblijfkosten voor dienstreizen in het buitenland, die door of vanwege de gemeente zijn georganiseerd komen ook voor vergoeding in aanmerking.

Voor de vergoeding van de reiskosten voor raadsleden en commissieleden ingesteld op grond van artikel 82 of 83 Gemeentewet aansluiting gezocht bij de vergoedingsregeling voor wethouders. Reden hiervoor is dat het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden niet voorziet in een eigen vergoedingsregeling.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de verstrekte vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord. De reiskosten kunnen binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Artikel 5. Scholing

Op grond van artikel 13 lid 1 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden komt niet partij-politiek georiënteerde scholing in verband met de vervulling van de functie van raads- of commissielidmaatschap ten laste van de gemeente. Scholing door partijpolitieke instellingen of groeperingen kunnen overigens niet ten laste van de gemeente worden gebracht. In dit artikel is de procedure verder uitgewerkt.

Gezien de aard en duur van het ambt kunnen raads- en commissieleden opleidingen die gericht zijn op het persoonlijk functioneren in het ambt of gericht zijn op de (verdere) loopbaan ten laste van de gemeente worden gebracht. Scholing kan op meerdere wijze plaatsvinden. De scholing is functiegericht als zij beoogt de voor de functie benodigde vakkennis en vaardigheden te verwerven dan wel actueel te houden. Bij loopbaangerichte opleidingen staan reflecteren op persoonlijke kwaliteiten en motieven voorop. Onder deze scholingskosten worden verstaan de cursus- en leskosten, de kosten van het studiemateriaal, examen- en diplomakosten en de aanschafkosten van verplicht gesteld studiemateriaal, alsmede reis- en verblijfkosten in het kader van de opleiding.

Artikel 13, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden biedt de mogelijkheid aan de raad om lokaal nadere regels voor scholing te stellen. In artikel 5 van deze verordening zijn deze nader uitgewerkt.

De griffier beoordeelt de aanvraag op basis van de aangeleverde bewijsstukken. Hieronder kunnen o.a. kostenspecificaties en facturen onder worden verstaan. In voorkomende gevallen van disputen of tegenstrijdigheden beslissen de fractievoorzitters in het fractievoorzittersoverleg bij meerderheid van stemmen.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

NB: Voor de wethouders is in artikel 28b van het Rechtspositiebesluit wethouders de vergoeding van scholingskosten geregeld. Volgens dit artikel dient het college van burgemeester en wethouders zelfstandig een nadere regeling vast te stellen voor scholingskosten.

Artikelen 6. en 13. Tablet

In het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden en het Rechtspositiebesluit wethouders is geregeld dat het raads- of commissielid, respectievelijk de wethouder van de gemeente een computer in bruikleen krijgt verstrekt of een tegemoetkoming ontvangt voor de aanschaf of het gebruik van zijn eigen computer en bijbehorende randapparatuur. De tegemoetkoming is daarom niet in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet. Deze aanspraken kunnen echter alleen worden verstrekt wanneer dat is vastgelegd in een verordening.

Een computer is een laptop, tablet of minicomputer. Een smartphone kwalificeert niet als computer en verstrekking of vergoeding van meerdere computers (laptop, tablet of minicomputers) is niet toegestaan. In de verordening is bepaald dat een tablet in bruikleen wordt verstrekt. Bij aanvang van de bruikleen wordt een bruikleenovereenkomst gesloten tussen de gemeente en de raadsleden en commissieleden die een tablet in bruikleen krijgen. De bruikleen eindigt bij (eerdere) beëindiging van het wethouderschap of het raads- of commissielidmaatschap, dit wordt bepaald in de bruikleenovereenkomst.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economisch verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als

opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 7. en 16. Aanwijzing als eindheffingsbestanddeel

In het kader van de werkkostenregeling op grond van artikel 31a Wet Loonbelasting 1964 zijn een aantal netto-vergoedingen en verstrekkingen in de rechtspositiebesluiten en de verordening aangewezen als eindheffingsbestanddeel. De gemeente draagt in dat geval de loonbelasting. Anders worden deze door de Belastingdienst als loon gezien en moet hierover bij de politieke ambtsdragers loonbelasting worden ingehouden. In het kader van de werkkostenregeling kan in de financiële administratie worden aangegeven of verstrekkingen of vergoedingen onder de gerichte vrijstellingen, intermediaire kosten of onder de nihil waarderingen vallen. Gemeenten mogen daarnaast een verstrekking of vergoeding in de vrije ruimte- tot 1,2% fiscale loonsom- onderbrengen zonder fiscale consequenties. Indien de grens van 1,2% wordt overschreden, zal de gemeenten 80% eindheffing moeten betalen.

Artikelen 8. Verhoogde vergoeding voor het bijwonen van commissievergaderingen i.v.m. bijzondere deskundigheid of zwaarte taak

De hoogte van het presentiegeld voor leden van gemeentelijke commissies die zijn ingesteld op basis van artikel 82 t/m 84 van de Gemeentewet zijn imperatief bepaald op een vast bedrag per inwonersklasse (zie tabel IV van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden).

In bepaalde gevallen, zoals bij bijzondere deskundigheid en zwaarte van de commissie, is het mogelijk om een hoger bedrag aan presentiegeld toe te kennen dan het eerder bedoelde bedrag. Deze mogelijkheid is opgenomen in artikel 15 van het Rechtspositiebesluit. Het bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden wordt geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer Cao lonen overheid. Hiervoor is in de gemeente geen nadere besluitvorming nodig.

De leden van commissies die niet expliciet zijn opgenomen in artikel 8 van deze verordening (bijvoorbeeld de Commissie straatnaamgeving en de Commissie Sociaal Domein) ontvangen de vastgestelde vergoeding uit het Rechtspositiebesluit. De voorzitters ontvangen deze vergoeding verhoogd met € 50,-

De leden van de bezwaarschriftencommissie en de ombudscommissie worden geselecteerd op juridische kennis en ervaring. De erfgoedcommissie wordt geselecteerd op expertise en ervaring op het gebied van monumentenzorg, waarbij de aardbevingsproblematiek een extra complicerende factor is. Voor deze commissies geldt dat de leden in staat moeten zijn om de complexiteit van de voorgelegde adviesvragen te doorgronden. Daarom ontvangen de leden van deze commissie per vergadering tweemaal het vastgestelde bedrag uit het rechtspositiebesluit. De voorzitters ontvangen deze vergoeding verhoogd met € 50,-

Van de voorzitters wordt een grotere mate van deskundigheid verwacht dan van de leden. Die extra deskundigheid zit niet zozeer in de verlangde inhoudelijke kennis, maar wel in extra vaardigheden/competenties.

De leden van de commissies waarvoor een hogere vergoeding wordt vastgesteld, besteden naar schatting meer uren per vergadering aan het commissielidmaatschap dan de leden van andere commissies. Dit heeft te maken met het aantal zaken die per vergadering worden behandeld, de voorbereiding van de vergaderingen en het verrichten van 'veldwerk'. Gelet op de vereiste deskundigheid en de zwaarte van de taak is het gerechtvaardigd om voor deze commissies een hogere vergoeding vast te stellen. Bij het vaststellen van de hogere vergoeding is gekeken naar de

gebruikelijke vergoedingen in gemeenten met een vergelijkbare omvang als Midden-Groningen. Op deze manier is gekomen tot een vergoeding die goed te rechtvaardigen is en die niet significant afwijkt van de vergoedingen die andere gemeenten verstrekken.

Artikel 9 Reiskosten

In afwijking van de vergoeding aan raadsleden en commissieleden in de zin van artikel 82 en 83 Gemeentewet is voor deze commissieleden ook een vergoeding van de reiskosten binnen de gemeentegrens vastgesteld. Reden hier voor is dat deze commissies gelet op hun taak vaak binnen de gemeentegrens bepaalde locaties moeten bezoeken. Denk bijvoorbeeld aan de erfgoedcommissie die voor een advies over de monumentale status van een gebouw moet adviseren. Het wordt niet redelijk geacht om bij een gemeente met de omvang van Midden-Groningen te verwachten van de commissieleden dat zij deze kosten zelf dragen. De vergoeding van de reiskosten is gelijk aan de hoogte van de onbelaste vergoeding.

Voor de commissies op grond van artikel 84 gemeentewet is het voorstel om de door de belastingdienst vastgestelde onbelaste vergoeding per kilometer (0,19 cent) toe te kennen aan leden woonachtig binnen de gemeentegrens en een vergoeding overeenkomstig het Reisbesluit binnenland en de daarop gebaseerde Reisregeling binnenland (0,38 cent) voor leden woonachtig buiten de gemeentegrens. Omdat het artikel van toepassing is op alle commissieleden die op grond van artikel 84 gemeentewet zijn benoemd (bijvoorbeeld dus ook de commissie sociaal domein en de commissie straatnaamgeving) is gekozen voor de belastingvrije vergoeding van 0,19 cent voor de reiskosten voor leden woonachtig binnen de gemeentegrens. Reden hiervoor is dat deze leden vaak personen zijn die het lidmaatschap van een commissie er bij doen vanuit interesse en betrokkenheid en niet vanuit een bedrijfsmatige insteek. Op deze wijze belasten we deze personen niet met het bijhouden van de reiskostenvergoeding en het opgeven hiervan bij de belastingdienst.

Artikel 10. Reiskosten woon-werkverkeer 11. Zakelijke reis- en verblijfkosten

Op grond van artikel 23 Rechtspositiebesluit wethouders kan de raad bij verordening de vergoeding van de kosten woon-werkverkeer vaststellen. In de verordening is bepaald dat de wethouders geen vergoeding voor het woon-werkverkeer ontvangen.

Voor wat betreft de zakelijke reis- en verblijfkosten bestaat aanspraak op een vergoeding overeenkomstig de bepalingen bij en krachtens artikel 23, eerste lid, onderdeel b, van het Rechtspositiebesluit wethouders en artikel 4 van de Regeling rechtspositie wethouders:

- Voor wat betreft gebruik van een eigen personenauto voor dienstreizen ontvangen wethouders een bedrag van € 0,28 per kilometer (zie artikel 4, onderdeel b, en artikel 5a, onder 1, van de Regeling rechtspositie wethouders).
- Voor wat betreft dienstreizen gemaakt met het openbaar vervoer (OV) bestaat aanspraak op volledige vergoeding. Op grond van artikel 1, vierde lid, van de Regeling rechtspositie wethouders wordt onder openbaar vervoer (OV) verstaan de kosten van voor een ieder openstaand personenvervoer volgens een dienstregeling met een auto, bus, trein, metro, tram of via een geleidesysteem voortbewogen voertuig dan wel met een veerpont of een veerboot. Gemaakte tol- en parkeerkosten worden niet genoemd in de regeling en mogen daarom op grond van artikel 44, derde lid, van de Gemeentewet niet vergoed worden. Verblijfkosten zijn zakelijk gebruikte maaltijden en kosten voor overnachting.

Artikel 12. Dienstauto

Als onderdeel van de bedrijfsvoering kan de gemeente een dienstauto met of zonder chauffeur voor zakelijk gebruik beschikbaar stellen aan wethouders. De dienstauto kan ook worden gebruikt voor de vervulling van een q.q.-nevenfunctie. De eventueel uit hoofde van die nebenfunctie ontvangen vergoeding van reiskosten ter zake wordt in dat geval in de gemeentelijke kas gestort. De dienstauto is niet beschikbaar voor privégebruik.

De kilometers voor ambtsgebonden nebenfuncties worden als zakelijk aangemerkt. Ambtsgebonden nebenfuncties vloeien voort uit het ambt. Van een ambtsgebonden nebenfunctie is in elk geval sprake als de ambtsdrager zich er niet aan kan onttrekken en de functie moet worden beëindigd als het ambt niet meer wordt uitgeoefend. Of met de nebenfunctie een maatschappelijk of algemeen bestuurlijk belang is gediend, is fiscaal gezien geen criterium voor het begrip ambtsgebonden nebenfunctie. Ook is het fiscaal niet relevant of door de gemeenteraad toestemming is gegeven voor het vervullen van de nebenfunctie en het gebruik van de dienstauto voor dat doel.

Het gebruik van de dienstauto voor niet ambtsgebonden nebenfuncties of privégebruik kan leiden tot een fiscale bijtelling in de loonbelasting. Het gebruik van de dienstauto voor privégebruik, is slechts tot 500 km per jaar onbelast. Daarboven wordt het privégebruik aangemerkt als loon in natura en is om die reden belast.

Artikel 14. Communicatieapparatuur

In artikel 27a rechtspositiebesluit wethouders is bepaald dat op aanvraag communicatieapparatuur in bruikleen ter beschikking wordt gesteld. Als communicatieapparatuur zal in veel gevallen een mobiele telefoon verstrekt worden. Nadere voorwaarden betreffende de bruikleen worden in de bruikleenovereenkomst tussen de gemeente en de wethouder vastgelegd. Hierin worden onder andere afspraken gemaakt over het privé gebruik en het verhalen van de kosten daarvan op de wethouder en dat bij beëindiging van het wethouderschap ook het gebruik van de communicatieapparatuur eindigt.

Artikel 15. Verhuis-, reis- en pensionkosten en tegemoetkoming dubbele woonlasten, bij benoeming

In artikel 22 van het Rechtspositiebesluit wethouders en de artikelen 1, 2 en 4a van de Regeling Rechtspositie wethouders is bepaald dat de raad bij verordening kan bepalen dat een wethouder aanspraak maakt op bepaalde vergoedingen wanneer hij bij benoeming nog niet over woonruimte in de gemeente beschikt. In artikel 15 van de verordening is bepaald dat de wethouder geen aanspraak maakt op vergoedingen,

Artikel 17. Betaling vergoedingen

In dit artikel is opgenomen wanneer de vergoedingen worden uitbetaald.

Artikel 18. Betaling en declaratie van onkosten

De betaling van kosten kan worden voorgeschoten uit eigen middelen en later gedeclareerd worden of de factuur wordt rechtstreeks naar de gemeente verstuurd, waarna de betaling rechtstreeks uit gemeentelijke middelen geschiedt. Ten aanzien van de raadsleden is bepaald dat rechtstreeks facturering bij de gemeente plaatsvindt. Wethouders declareren hun kosten bij de gemeentesecretaris. Raadsleden en commissieleden in de zin van paragraaf 2 van de verordening declareren hun kosten bij de griffier. Voor de overige commissieleden is bepaald dat de declaratie gericht wordt aan het college.